

РЕШЕНИЕ

№ 8667

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **465** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „АЯ-88“ ЕООД, [населено място], [община], обл. С., представлявано от управителя Ц. С. Г. против Решение № 5489/27.11.2023 г., постановено по АНД № 20231110209227/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е потвърдено НП №23-2300188/19.05.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. В жалбата се излагат съображения, че наказателното постановление /НП/ е неправилно и неоснователно, тъй като предписанието за изплащане на трудово възнаграждение на М. Б. Л. на длъжност „лекар С.“ в дружеството от м.05.2021г. до м.07.2021г. не се дължи, тъй като същата не е извършвала никаква дейност, освен да си представи срещу заплащане дипломата за образование. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено.

Ответникът Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва касационната жалба. Счита, че решението, като правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №23-2300188/19.05.2023 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на работодател не е изпълнило предписание №7, дадено в протокол за извършена проверка №ПР2242144 от 06.01.2023г., а именно работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на М. Б. Л. на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“ в „АЯ-88“ ЕООД, за месец май 2022 в размер на 344 лв.-чиста сума за получаване, съгласно чл128 т.2 от Кодекса на труда в срок до 06.02.2023 г.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 5489/27.11.2023 г., постановено по АНД № 20231110209227/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав е прието, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че на 03.01.2023 г. и на 06.01.2023 г. е извършена проверка на дружеството „АЯ-88“ ЕООД по спазване на трудовото законодателство от служители при Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област. В хода на проверката са приложени трудов договор между дружеството и д-р М. Б. Л. №15/12.05.2021 г. за един час непълно работно време с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 400 лв. и разчетно-платежна ведомост за м. май 2022 г. с начислените трудови възнаграждения, съгласно което на М. Б. Л. на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“ е начислена сумата от 344, 8 лв. Приложено е писмено искане от М. Б. Л. да получава трудовото си възнаграждение по банков път, с посочена банкова сметка в „БАНКА ДСК“. По време на проверката било установено освен друго и че начисленото с ведомостта трудовото възнаграждение за м. май 2022 г. на М. Б. Л. на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“ в размер на 344 лв. - чиста сума за получаване, съгласно чл.128, т.2 от КТ не е изплатено. За проверката, констатациите и дадените предписания бил съставен протокол изх. № ПР2242144/06.01.2023 г., като в същото под №7 е да бъде изплатено уговореното трудово възнаграждение в размер на 344 лв. — чиста сума за получаване за м. май 2022 г. за извършената работа на М. Б. Л. на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“, съгласно чл.128, т.2 от КТ със срок до 06.02.2023 г.

При последващи проверки на 14.03.2023 г. и 22.03.2023 г. също не са представени на проверяващите документи за изплащане на начисленото трудово възнаграждение в размер на 344 лв. - чиста сума за получаване на лицето М. Б. Л. за м. май 2022 г., за което е издадено предписание по т. 7 на протокол изх. № ПР2242144/06.01.2023 г., поради което е съставен АУАН и НП. Неизпълнението на това предписание се

потвърждава и от приложено по делото писмо на управителя на дружеството от 08.02.2023 г., в което категорично е заявила, че отказва да изплати обезщетението, както и от свидетелските показания на Д. П. Й.. Доказателства за изпълнение на предписанието не са представени и в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентно длъжностно лице, като териториалната му компетентност произтича от нормата на чл.21, ал.4, изр. второ от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, съгласно която инспекторите от Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област имат компетентност и на територията на Столична община.

СРС е приел, че и НП е издадено от компетентен орган, съобразно представените в тази насока доказателства. Спазени са разпоредбите на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като липсват непълноти и противоречия в съдържанието. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Съдът не е констатирал незаконосъобразност на атакуваното НП, включително и че същото е постановено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП СРС е приел, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на Д „ИТ“ - Софийска област, дадено под №7 в протокол за извършена проверка №ПР2242144 от 06.01.2023 г. в указания срок – до 06.02.2023 г. и след това. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в минимално предвидения в разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ размер. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в КТ или по чл.28 ЗАНН, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му, с което неминуемо са настъпили вредни последици за М. Л.. По тези съображения, подробно мотивирани, НП е потвърдено.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП.

Споделят се и изведените правни изводи по съществуването на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл.415, ал.1 КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимален размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл.415в, ал.1 КТ, каквото правилно СРС е приел, че не е налице, доколкото нарушението не е отстранено веднага след

установяването му и предвид настъпилите вредни последици за М. Л..

В случая съдът не кредитира направените възражения в касационната жалба за недължимост на трудовото възнаграждение, предмет на даденото предписание. Същите би могло да бъдат относими към законосъобразността на даденото предписание, което като ИАА подлежи на самостоятелен и отделен съдебен контрол. Затова неговата законосъобразност, както и фактите, въз основа на които е издадено, не подлежат на проверка в настоящото производство. В случая съществено, е наличието на издадено предписание, което не е изпълнено. Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган да изплати конкретно посочен размер на трудово възнаграждение на М. Л.. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно.

Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

Предвид гореизложеното и след извършената проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума дружеството „АЯ-88“ ЕООД следва да бъде осъдено да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно на ИА „Главна инспекция по труда“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5489/27.11.2023 г., постановено по АНД № 20231110209227/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав.

ОСЪЖДА „АЯ-88“ ЕООД, [населено място], [община], обл. С., представлявано от Управителя Ц. С. Г. да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.